

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14072/2023
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ..., против туженог ББ, из ..., чији је пуномоћник Вукојица Секулић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 104/23 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 104/23 од 15.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 104/23 од 15.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 864/2022 од 28.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је одбијен тужбени захтев за исплату износа преко досуђеног то траженог износа од 70.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 104/23 од 15.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и ставу другом изреке.

Против наведене другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно

дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП). Наиме, нижестепени судови су оценили да тужиоцу припада право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа применом члана 154. и 200. ЗОО и оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о висини накнаде нематеријалне штете, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада. Сходно наведеном, ово правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничноправну ситуацију и решавање спорног односа странака, а тужени није доставио одлуке судова којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси у тумачењу и примени материјалног права у погледу накнаде нематеријалне штете. Из наведених разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 20.09.2022. године. Вредност предмета спора је 70.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је имао у виду да је у уводу другостепене пресуде погрешно наведено презиме тужиоца, тако што је наведено „ВВ“ уместо „АА“ , али је оценио да се ради о очигледној грешци у писању, коју применом члана 385. у вези 362. ЗПП председник већа другостепеног суда може исправити посебним решењем.

Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић